

מדיטציה – בוקר

אני פורקת את מהותי מעלי כמו קלפה,
מעגלת אפס בין ירכי, מועכת לכדי אליפסה
מגוננת עליו מפצוץ אפשרי של מתח.
לחן מתנגן במשי הקוצי של פרי ערמון ירק,
חקוי קולות הים הוא או שפא להפך.
אני יושבת (ארך ימי חיי זבוב)
על אם הדרך המובילה אל ארמונות הרוח
ומטפסת על סלמות שקופים של אי-הויה.

מדיטציה – ערב

1

בשקיעה מטפסת השמש אור
אל רטט משה לבן שייכול להיות
גל קצה או פס ענן או
קו רכס משלג או אש לבנה או שכל עשן
או שרידי כוכב או אולי
אנור דחוס הוא המוצץ מן השמש
את חלבה בתערבת זהר.

2

מכוכבת לילה אני פורשת את סתונית התהיה

שֵׁל הַנּוֹכַח שְׂבִי בְּעוֹלָם

3

פְּרָפְרִי הַנִּיחַ מְרַפְרְפִים בְּשָׁרְשֵׁי רִגְלֵי
עֵינֵי הַדְּמִיוֹן הַמְצַיְרוֹת עַל כְּנַפֵּיהֶם
דוֹמְעוֹת טְפוֹת שֵׁל חֶסֶד.

2. קְטִיפָה שְׂבוּרָה

עַל מִימֵי בְּרַכַּת גּוֹרְדוֹן
יוֹם שְׂשִׁי בְּצִהְרִים
רִיחַ דְּגִים שְׂרוּפִים מִתְהַפְּכִים בְּלֶהֱטֵי הַחֶרֶב.
חֲלוּנוֹת עֵגְלִים כְּמוֹ עֵינַיִם
לְסִפִּינַת הָעֵץ הַנְּטוּשָׁה שְׂבִי־רִקוֹן.
הַרְשָׁת נּוֹפֶלֶת בְּאַחַת לְסָבוּב הַגְּלָגֶלֶת,
הַגּוֹף עָלֵי כְּגִלְגָּל,
כְּמוֹ קְטִיפָה שְׂבוּרָה אֲנִי זוֹרְמַת עַל פְּנֵיהָ.
רִיחַ הַתְּבַגְרוֹת מְעַרְבֵב בְּרִקְבֵי רִק,
בֶּץ דְּלוּחַ נְמָשַׁח כְּמוֹ לֶחֶם,
הַסּוּף גְּבוּהַ בְּדֶרֶךְ לְשִׁבְעַת טְחָנוֹת,
אֲמָהוֹת שְׂמִנּוֹת רוֹחְצוֹת
אֵת עֵירָמָם הַחֵם שֵׁל יְלָדִים,
יְלָדוֹת בְּמִכְנָסִים קְצָרִים
מִתְלַטְפוֹת חֶפְזוֹ מִתַּחַת לְשִׁלְחַן
הַמְחָנָה,
וּמִסֵּי הָאוֹיֵשׁ בְּאַרְץ אֶתְרֵת,
עֲטוּפָה תְּכָרִיכֵי גְרוֹת שְׁעֵנָה,
עוֹלָה בְּלֶהֱבוֹת שֵׁל תַּחְרָה עֲבֻשָׁה.

אני מקומית

1

הִפָּה שְׁלִי מְלֵא שְׁבָרֵי יָם,
בְּעֶקֶר טַעַם עָלֵי מְלוּחַ
מִתְגַּלְגֵּל עַל הַלְשׁוֹן, בְּיָפוֹ שְׁנַמְדָּדַת מִחֶרֶבָה רוֹמְנְטִית
עַד בֵּית הַקְּבֻרוֹת.
פָּלַח יָרַח מְאִיר פָּלַח יָם,
רוּחַ מְזִיזָה אֶת הַכֹּל שְׂמֵאלָהּ מִמֶּנִּי.
אֲנִי מְקוֹמִית.
אֵיךְ לְהִיּוֹת פֹּה בְּאַרְץ יָם
וְלֹא לְכַתֵּב עַל יָם,
שְׁפוֹתַח בְּפָנַי אֶפְשָׁרִיּוֹת מְוֹת
בְּסֻדְקֵיּוֹ הַמְקַצֵּיפִים.

4 שכנים

בְּעִיר שְׂבָה אֲנִי יוֹשֶׁבֶת
קוֹרַע מוֹאזִין סֶלְסוּלִים בְּאוֹר
הַתַּפִּים קוֹרְאִים
לְעֶרְבִים לְצַעַד
בְּסוֹפוֹ שֶׁל צוּם הַרְמָדוֹן.
מָה לִּי וְלָזָה?
אֲנִי קוֹרְאָת בְּסוֹפְרֵי יָפוֹ שֶׁל עֲגֻנוֹן.
הָעִיר נִפְרָשֶׁת שְׂקוּפָה,
לְשֵׁמִים מְמֹשׁוֹת יִתְרָה
תְּחוּמָה בֵּין מְרֻזָּב לְמְרֻזָּב,
וְכָל הַשָּׂאָר פְּרוּץ
בְּחוּלֵי, טַעוֹן רִיחֹת חֲשָׁמַל.

עוֹרְבִים הָגִים סָבִיב רֵאשִׁי מַעְגָּל שֶׁל שְׁקֵט,
בְּעוֹד אֲנִי מְמַסְגֶּרֶת אֶת רַגְלֵי בְּעֵגוּל הָאָבֶן
הַמְשָׁלֵם שֶׁל הַמַּעֲקָה.

8

פְּעֻמוֹנִים מְצַלְצְלִים בְּנֶפֶס
בְּטֵרוֹף
כְּמוֹ לְהִתְגַּבֵּר עַל הַשּׁוֹלִים
וְלִתְרוֹט קוֹלָם בְּמַרְכָּז.
פְּעֻמֵינוּ רוֹשְׁמִים בְּדַק אֶת הַיּוֹתֵנוּ
בְּקִישֵׁיחֹת, בְּעִקְשׁוֹת שֶׁל הָעִיר
הַמְרַבְּצָה הַזֹּאת.
הַיֵּינוּ פֹּה.
הַיֵּינוּ פֹּה.
יְהוּדֵי הַשּׁוֹם-מְקוֹם כְּמוֹ קְלוּחֵי מַיִם
לְאַחַר שְׁטָפוֹן
חוֹדְרִים לְכָל פְּנֵה
יוֹצְרִים עוֹגוֹת שֶׁל בֶּץ.
"אֵלֶּלֶה הוּא אֶבְרָה" מְתַעַרְבֵב
עִם שְׂרִידֵי הַשּׁוֹאָה בְּעֵצְבֵינוּ
הַמְגֻרִים, הַמְגֻבְּבִים
הַיִּסְטוֹרִיּוֹת/מִיִּסְטֵרִיּוֹת

נקודת תצפית

הַמְקוֹם הַזֶּה מְמַנּוּ נוֹלָדֶת הַשְּׁמֶשׁ,
הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת שֶׁל הַחַיִּים הַהוֹלְכִים וְכֵלִים
הַנִּיצוֹץ בְּתוֹךְ נִיצוֹץ בְּתוֹךְ
סְמָטָה אֶפְלָה.
חֲנוּת תְּשֻׁמִּישִׁים,

שירים מתוך הספר "ערוצים" מאת רות גולן, הוצאת הקיבוץ המאוחד 2012.
פורסם באתר "פסיכולוגיה עברית" <http://www.hebpsy.net>

כביסה לְהָה מְתַנַּנֶּפֶת,
רוחות,

יְלֵדָה מְתַמְקֶדֶת בָּיָם.